

เทศน์อบรมพระวาสน ฌ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ประชุมธรรมสักกั

ผู้กำกับ ปัญหาทางอินเตอร์เน็ตจากเว็บไซต์ของหลวงตาครับ

น้อมกราบองค์หลวงตาด้วยเศียรเกล้า เกล้ากระผมฝึกปฏิบัติภาวนาเสาะแสวงหาครูบาอาจารย์ หวังพึ่งพาในเวลาติดขัดปัญหา ไม่ได้ประมาทครูอาจารย์รูปใด แต่สุดท้ายก็ลึกลงในใจด้วยธรรมะขององค์หลวงตา ทั้งอุบายธรรมที่แสดงออก คอยจับเงื่อนไขธรรมะที่มีทั้งอุปมาอุปมัย ใช้สติปัญญาติดตาม ทั้งทันบ้างไม่ทันบ้าง เพราะเกล้ากระผมสติปัญญาขี้บ่ ธรรมะขององค์หลวงตา ทั้งลีลาทั้งจังหวะและถ้อยคำราบรื่นไม่สะดุด ทำให้ได้รับความดูดดื่มในธรรมะ จิตสงบเย็นลึกซึ้งได้อย่างประหลาด แม้จะเป็นคราวที่ดุเดือดเผ็ดร้อน ก็ยังรู้สึกนำเย็น

บางครั้งองค์หลวงตาสอนให้รู้โทษของตนเองเพราะกิเลส ทำให้สติจดจ่อได้ดี ขาบซึ่งในพระคุณขององค์หลวงตายิ่งนัก ทำให้ระลึกถึงครั้งพุทธกาลที่มีผู้ฟังเทศน์ได้บรรลุมรรคผลขณะน้อมจิตลงฟังธรรม เกล้ากระผมได้ฝันพิจารณาจนผิดทาง คือรู้ว่าจิตไม่กำหนดยินดีในกาม แต่จิตยินดีในรสอาหาร ก็เลยกำหนดรูปสวยและเปลือยแทน อยู่หลายวัน พอวันที่จะเสื่อมก็ไปดูรูปวับ ๆ แวม ๆ จนสุดท้ายถูกกิเลสตีต้อนต่อหน้าต่อตาแทบตาย เห็นโทษความผิดของตนเองอย่างที่สุด ทำให้ระลึกถึงคำสอนที่องค์หลวงตาดำเนินย้ำเรื่องสติ เลยพยายามตั้งสติใหม่ บางครั้งก็ถูกกิเลสสวนวนเวียนตีเอาซึ่ง ๆ หน้า แต่ก็พยายามตั้งสติ ทำให้จิตเริ่มดีขึ้นบ้างพอบรรเทา

เกล้ากระผมขอน้อมธรรมะในองค์หลวงตา ที่แผ่กว้างไพศาลทั่วประเทศไทย โดยทางวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน และธรรมะที่ออกทางอินเตอร์เน็ตทั่วโลก ยิ่งได้ฟังเทศน์ที่องค์หลวงตาสอนพระและธรรมะชุดเตรียมพร้อม ยิ่งทำให้เพิ่มกำลังใจในการปฏิบัติธรรมเพื่อก้าวเดิน แม้จะยังเดินสะเปะสะปะ สมานยังไม่มั่นคงพอ ก็พอจะยึดแนวปฏิบัติขององค์หลวงตาดูไป

ตอนนี้เกล้ากระผมพยายามตั้งสติและทำสมาธิให้มากขึ้น บางคราวก็พิจารณาอสุภะบ้าง พอจิตจะเย็บปรุทางกิเลสบ้าง ไม่ทันให้ปรุก็พยายามตั้งสติบริกรรมแทน และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เกิดกิเลส แบบนี้เกล้ากระผมควรทำอะไรเพิ่มเติมครับ หรือว่าต้องเน้นหนักในอสุภะครับ หากเป็นคนดีไม่ได้ ก็ขอเป็นหมาน้อยที่มีวินัย ดี

กว่าเป็นคนทีลั่นท่าหมาตราคา (ถ้าจะโดนไม้เรียวหวดเพราะทำผิด ก็ยอมรับผิดตลอดไป) เกล้ากระหมผิตพลาตประการใด ขอน้อมกราบขอขมาองค์หลวงตาทุกประการ

จากลูกศิษย์ผู้ตั้งใจทั้งบ้ำทั้งเซอ

หลวงตา เราก็ตอบว่า อย่าบ้ำอย่าเซอ ก็มีเท่านั้นที่ตอบกัน โลกเรากว้างแสนกว้าง มนุษย์เรามีประมาณสักก็ล้านคน ต่างคนต่างเสาะแสวงหาความสุข ๆ ทั่วโลกดินแดน มันน่าจะปรึษาหรือกันว่า ที่หาความสุขไม่ได้ความสุข มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ผู้ใหญ่ยุ่งใหญ่ ผู้น้อยยุ่งน้อย ใหญ่เท่าไรยิ่งเป็นทุกข์มาก ควรจะประมวลความทุกข์ ความกังวลทั้งหลายเหล่านี้เข้ามาสู่อรรถสู่ธรรม เอาธรรมเป็นเครื่องก้าวเดิน ประชุมกันสักที่เป็นไรโลกอันนี้ ไม่เคยมีการประชุมธรรมสักทีนะ มีแต่ประชุมเรื่องกิเลส ประชุมวันยังค่ำคืนยังรุ่ง ประชุมตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย ประชุมเรื่องกิเลสทั้งนั้น เรื่องประชุมอรรถธรรมเพื่อหาความสุขความสงบเย็นใจ เพื่อเป็นน้ำดับไฟคือกิเลสเหล่านี้ไม่เห็นปรากฏที่ไหนวะ มีตั้งแต่เรื่องกองทุกข์

แล้วต่างคนต่างชมเชยสรรเสริญอยู่ในหัวใจลึก ๆ นั้นแหละ ไม่ออกปากพูดก็ตาม มันความพอใจ ความดูดีมีในสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย แล้วก็โง่ไฟเข้ามาเผาตัวเอง ๆ อย่างนี้มีอยู่ทั่วโลก มันน่าจะปรึษาหรือกันบ้างโลกทั้งโลก กว้างแสนกว้างนะ เอาศาสนามากางดูว่าศาสนาใด เป็นศาสนาที่จะทำความสงบร่มเย็นให้แก่กันและกัน แล้วยกศาสนานั้นขึ้น น้อมใจเข้าไปปฏิบัติตามศาสนานั้น แล้วโลกนี้จะปรากฏเป็นความสุขความสงบเย็นใจขึ้นมา การเบียดเบียนทำลายกัน การเป็นบ้ำอำนาจ บ้ำโลก เหล่านี้ก็จะค่อยเบาลง ๆ

เพราะพิจารณาในธรรมทั้งหลายแล้วยุติกันลงที่ตาย ในโลกนี้ตายด้วยกันทั้งนั้น จะตื่นไปหาอะไรนั้กหนา มันตายด้วยกัน เวลาที่ยังไม่ตายควรจะตื่นตื่นหาความสุข ความเจริญด้วยอรรถด้วยธรรมบ้าง พอจะเป็นชื่อเป็นแปเกาะต่อไป แต่นี้มันไม่มี ไปที่ไหนไม่มี เราพูดจริง ๆ พิจารณามันทั่วโลกนี้หัวใจดวงนี้นะ ที่มาพูดเหล่านี้พิจารณาหมดแล้วนอกจากไม่พูดเฉย ๆ มากต่อมากเต็มหัวใจอยู่ นี้ เรามาพูดได้เฉพาะเท่าที่พอเข้าใจ ๆ เท่านั้น ที่ไม่เข้าใจ สุตวิสัย ปลงธรรมสังเวชมีเยอะในหัวใจนี้ พิจารณาออกไปนะ โลกยังเป็นบ้ำกันอยู่อย่างนี้จะว่าไง

ถ้าโลกไม่หันหน้าเข้าธรรมจะไม่มีหวังเรื่องความเจริญ มีแต่ความเสื่อมโทรม มีแต่ความทุกข์ทรมานทวีรุนแรงขึ้น มากขึ้น ๆ การวิ่งตามกิเลสใครอย่าหวังว่าจะมีความสุขความเจริญ ความโลภนำความสุขมาให้ใครที่ไหนไม่มี ความโกรธ ราคะ ตัณหาเหมือนกัน พาดิตพาดินทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอนไม่มีเวลาหยุดเลย การยับยั้ง

สิ่งเหล่านี้ด้วยธรรมเป็นของดี

มันไม่มีนะเดี๋ยวนี้ธรรม ในโลกนี้แทบจะไม่ปรากฏแล้วนะธรรม มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลายตลอดเวลา ธรรมไม่ค่อยปรากฏ นี่ที่น่าสลดสังเวช นี่พิจารณาตลอดนะ กลางคืนอย่างนี้ยิ่งพิจารณาละเอียดล่อออกมาเขียว พุดให้ชัดเจน พิจารณาเรื่องโลกธาตุนี้ พิจารณาออกไปหมดเลย พิจารณาคนเดียวจะว่าบ้าก็บ้าคนเดียวอยู่ชั้นละ เก็บไว้เรียบ ๆ ในลิ้นชักไม่ติดไม่ตั้นนะ รูไป ๆ ผ่านไป ๆ ไม่หนักหน่วงถ่วงใจนะ พิจารณาโลกเป็นอย่างนั้น

ก็ลงมาปลงธรรมสังเวช ถ้าโลกไม่หันหน้าเข้าธรรมบ้างแล้วความสุขจะไม่มีเลย มีตั้งแต่ความทุกข์ความทรมานต่อไป ทวีรุนแรงมากขึ้น เพราะกิเลสเป็นเครื่องเสริมทุกข์ให้มากไม่ใช่ลดทุกข์นะ ธรรมเป็นเครื่องลดทุกข์ลงมาเป็นน้ำดับไฟ มันจะเปลวสูงจรดเมฆก็ตาม น้ำสาตลงไปแล้วมันก็ยุบลงไป ถ้ามีธรรมสาตเข้าบ้าง นี่ไม่มีนะ ไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย ประเทศใหญ่ประเทศน้อย มันใหญ่ด้วยกิเลสตัณหาทั้งนั้น มีแต่เบียดเบียนกันทำลายกัน ใครจะได้ทำไหนดเอาทำนั้น ๆ ทำของกิเลสมันจะได้ไปไหน มันก็เอากองทุกข์มาถมหัวเจ้าของผู้ว่าจะได้สุขนั้นแหละ ด้วยความโลภทั้งหลาย ด้วยอำนาจบ้า ๆ ป่า ๆ ถื่อน ๆ นั้น มันไม่มีอย่าไปหา หาเท่าไรก็ยิ่งเป็นทุกข์ไปเท่านั้น ถ้าหาธรรมละมีการยับยั้งนะ นี่มันไม่หาโดยธรรม

เรานี้สลดสังเวชจริง ๆ นะ เพียงหัวใจดวงเดียวมันพิจารณารอบโลกธาตุนั่น ว่าให้มันชัดเจนอย่างนี้ละ ไม่พุดเฉย ๆ เวลาพุดจึงพุดออกมา นี่ของเล่นเมื่อไรใจนี้ ขอให้เปิดกิเลสออกเถอะมันจะจำของมันไปหมดนั่นแหละ กิเลสเท่านั้นปิดบังหุ้มห่อสัตว์โลกตามีร้อยตาไม่มีความหมายใจบอดเสียอย่างเดียวเท่านั้น ถ้าใจสว่างจำตาบอดก็อย่างพระจักขุบาลเห็นใหม่ละ ท่านจำอยู่ตลอดเป็น สงฆ์ สรณิ คัจฉามิ ของพวกเรา จักขุบาลตาบอด ท่านตั้งสัจจะจะไม่นอนสามเดือน ตาท่านพิการ หมอเขามารักษาบอกว่าท่านต้องนอนหยอดยา ไม่นอนท่านว่า เพราะได้ตั้งสัจจอธิษฐานไว้แล้วไม่นอน ตาจะบอด เอา บอดก็บอดท่านว่างั้น สุดท้ายตาบอดหัวใจก็จำขึ้นมา นั่นเห็นใหม่ละ

หัวใจจำเสียอย่างเดียว ตาจะบอดก็บอดไปเถอะ หัวใจไม่บอดไม่เป็นไร จำอยู่นั้นละ อันนี้มีตั้งแต่ใจบอดทั้งนั้นพวกเรา พวกใจบอด โลก ๆ ใจบอด ตาบอดก็คือตาใจนั้น กว้านเข้ามาว่าหาความสุขใส่ตนเอง ๆ ไม่เห็นมีใครมีความสุขในโลกอันนี้ พระพุทธเจ้ากว้านความสุขมาสู่ตัวเอง จนกระทั่งโลกได้รับความสุขมาก หาด้วยเหตุผลกลไกอะไร ท่านหาด้วยธรรมนะ ท่านไม่หาด้วยกิเลส หาด้วยกิเลสหาเท่าไรยิ่งพอกพูนความ

ทุกข์ขึ้นมามากมายกายกอง ถ้าหาด้วยธรรมแล้วจะมีความสุขความเจริญ ให้พากันคิด บ้างซี

วันหนึ่ง ๆ คิดทางดีทางชั่ว บวก ลบ คูณ หาร กันบางคนเรา ไม่งั้นจะไม่มีอะไร ติดเนื้อติดตัว จะตายไปจม ๆ ละ เกิดก็เกิดจม ๆ ตายจม ๆ ตลอดไป หาความสุขฟื้นฟู ขึ้นมาไม่มีแหละ มันจะมีแต่ความทุกข์ความทรมาน ไปโลกไหนก็โลกหัวใจดวงสกปรก นี้ มันก็เอากองทุกข์ไปเผาตลอด โลกไหนก็ไป ภพใดก็ไป ถ้างกิเลสตัณหาพาสร้าง ความทุกข์เข้าสู่หัวใจมีอยู่ ไปโลกไหนก็จมทั้งนั้นแหละ เราอย่าหวังโลกนั้นโลกนี้ ถ้าไม่ ปรับปรุงใจให้ดี ถ้าปรับปรุงใจให้ดีโลกไหนก็โลกเออะ ใจนี้จะเป็นตัวจะพาไป สว่าง กระจางแจ่มคือใจนี้

นี่ก็วันที่ ๑๐ แล้ว วันที่ ๑๑-๑๒ ยุ่งใหญ่ละ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ จะยุ่งใหญ่มากทีเดียว เราไม่พูดอะไรมากนัก พูดทุกวัน ๆ เหนื่อย ไปที่ไหนไม่อยากพบคน ฟังซินะ มัน เป็นอะไรถึงเป็นอย่างนั้น ไปที่ไหนไม่อยากพบคน ปิดม่าน ไปรถไม่ให้ใครเห็นนะ ปิด ม่าน สั่งงานสั่งการอะไรสั่งออกไป ๆ จะเอาอะไร ๆ แต่ไม่ให้ใครเห็นแหละ ไปไหนไม่ เห็น แม้แต่เอาของไปส่งโรงพยาบาลก็ไม่ลง ไม่ลงรถ เขารูมมาก็รูมมาแล้ว ข้อยเบื่อคน พอแล้วว้างนั้น บอกตรง ๆ อย่างนี้ละ อย่าให้พูดเออะเปื้อ มันเปื้อจริง ๆ นี้นะ ถึงวาระพูด ก็พูดเฉย ๆ ไม่ได้พูดด้วยความที่ว่าหนักหน่วงในใจ แต่ก็จำเป็นต้องพูดอยู่นั้นแหละจะ ว่าไง ใครก็หาความสุข ๆ เราก็ปีนไปยังงั้นแหละ ไปที่ไหนทุกข์ลำบาก

ให้พากันตั้งใจใส่ศีลใส่ธรรม ในพรรษาใครมีข้ออรธข้อธรรม ให้เป็นสัจจะ ความจริงประจำใจใหม่ปีหนึ่ง ๆ เข้าพรรษามาได้วันก็เดือนแล้ว เกิดมาก็ปีแล้ว เข้า พรรษาสามเดือนจะตั้งสัจจอธิษฐานหาความสัตย์ความจริงใส่ตัวเองไม่ได้บ้างเธอ มัน เป็นยังงั้ถามเจ้าของบ้างซี ไปหาถามคนอื่นดูตั้งแต่คนอื่น ไม่ดูตัวเองมันจะรู้เรื่องอะไร เรื่องมันเกิดกับตัวเอง ไปยกโทษเขาก็เกิดกับตัวเองละเรื่อง ให้ดูตัวเองนี้มันไม่ยก พอ มันปรุขึ้นพัดบพร้อมเลย ๆ ไม่มีอะไรไปปรุง ตัวข้าศึกศัตรูมันอยู่ที่ใจเรา ใจพาปรุง ถ้ารู้เท่าทันมันแล้วมันไม่เกิดละ ไปที่ไหนสบาย ๆ เอาละวันนี้พูดเท่านี้ละ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz